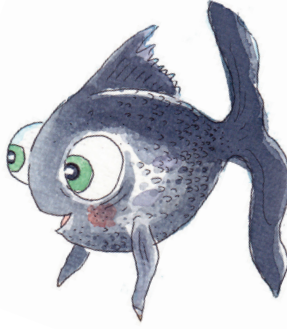

Küçük Kara Balık

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2017
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2024

KÜÇÜK KARA BALIK

Samed Behrengi

Özgün adı: ولوچوك هائيس بهام

ISBN: 978-605-188-471-4

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Zarife Biliz

Resimleyen: Ece Büşra Eryılmaz

Çeviren: Pune Haeri

Son okuma: Burcu Yılmaz

Grafik tasarım: Ayşe Çalışkan

Baskı ve cilt: Özlem Matbaacılık Ve Reklamcılık Ltd. Şti.
Matbaa Sertifika No: 45257

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 Kat: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41/Faks: 0212 544 66 70

Yayınevi Sertifika No: 49238 info@beyazbalina.com.tr

Küçük Kara Balık

Samed Behrengi

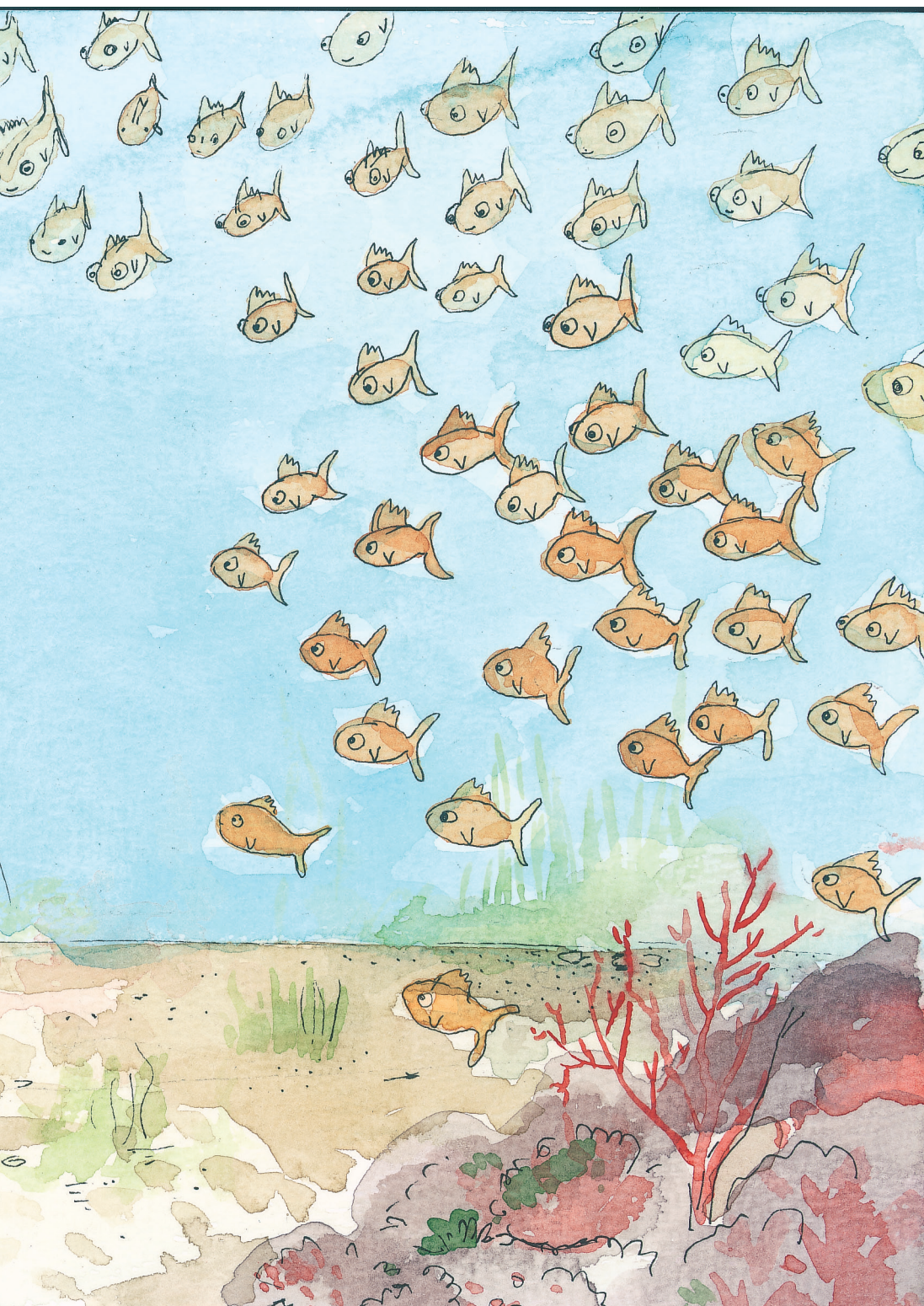
Resimleyen: Ece Büşra Eryılmaz

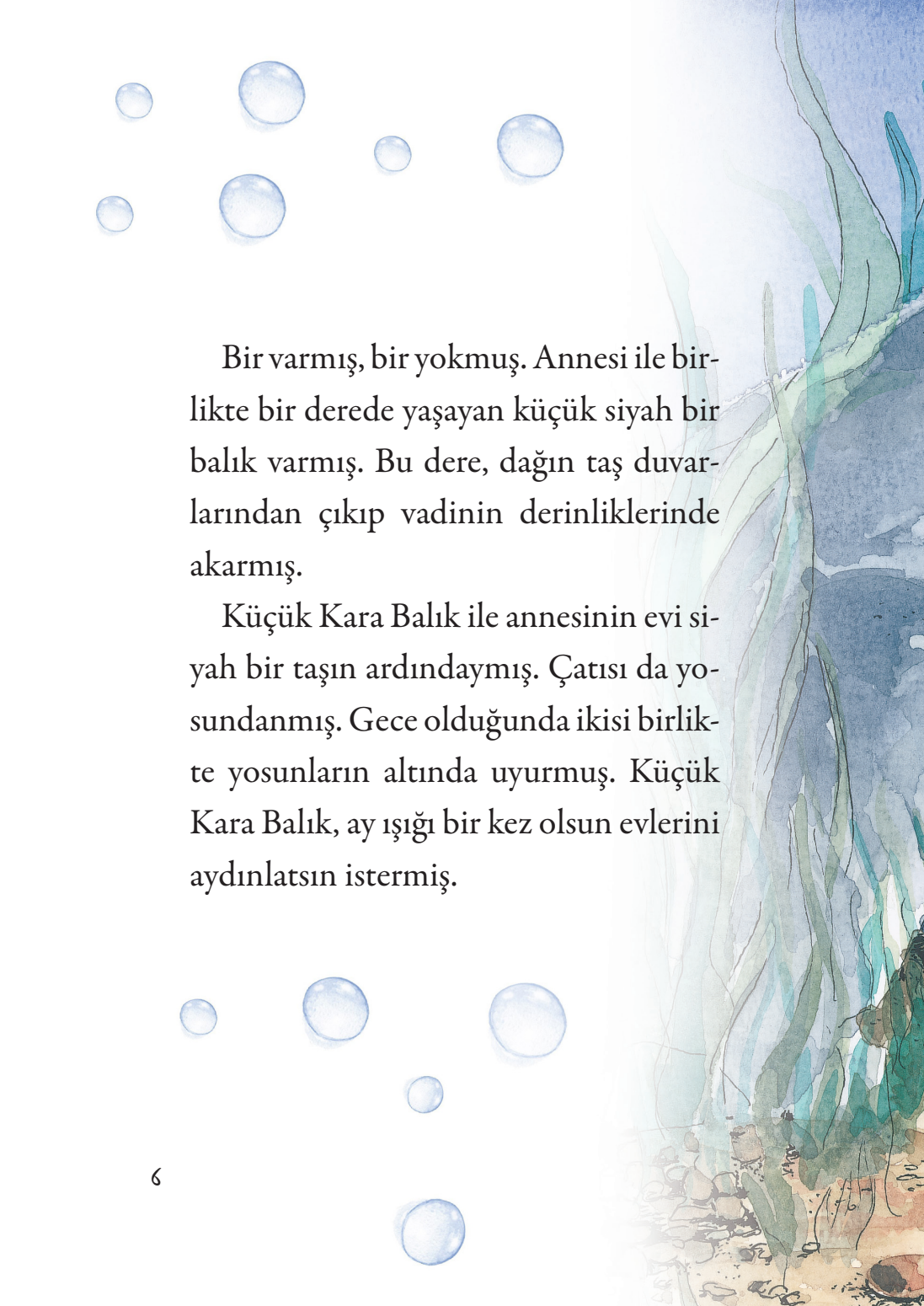
Farsçadan Çeviren: Pune Haeri

Yılın en uzun gecesi, yani *çille gecesi*'ydi. Yaşlı balık, çocuklarıyla torunlarından on iki bin tanesini denizin dibinde etrafına toplamış, onlara masal anlatıyordu:

A watercolor illustration of a stream. The water is depicted with soft, flowing lines in shades of blue and green. Several bubbles of varying sizes are scattered throughout the water, some near the surface and others deeper. On the right side, a rocky bank is visible, with some green foliage and a small, dark, cave-like opening. The overall style is soft and artistic, typical of children's book illustrations.

Bir varmış, bir yokmuş. Annesi ile birlikte bir dereye yaşayan küçük siyah bir balık varmış. Bu dere, dağın taş duvarlarından çıkıp vadinin derinliklerinde akarmış.

Küçük Kara Balık ile annesinin evi siyah bir taşın ardındaymış. Çatısı da yosundanmış. Gece olduğunda ikisi birlikte yosunların altında uyurmuş. Küçük Kara Balık, ay ışığı bir kez olsun evlerini aydınlatsın istermiş.

Anne ile yavru balık sabahtan akşama kadar birbirini ardında ve bazen başka balıkların arasında, bir karış yerde hızlı hızlı gidip gelirlermiş. O, annesinin biricik yavrusuymuş. Anne balığın bıraktığı on bin yumurtadan sadece o hayatta kalmış.

Küçük Kara Balık bir süredir düşünceliymiş ve pek konuşmuyormuş. Miskin miskin bir o yana bir bu yana gidip geliyor ve çoğu zaman annesinin gerisinde kalıyormuş. Annesi, şu sıra herhalde pek keyfi yok, yakında düzelir, diye düşünüyormuş. Ama Küçük Kara Balık'ın derdi başkaymış!

Bir sabah erkenden, henüz güneş doğmadan annesini uyandırmış ve “Anne, seninle konuşmak istediğim şeyler var,” demiş.

Annesi uykulu uykulu, “Yavrum, bula bula bu vakti mi buldun! Sonra konuşuruz ne diyeceksen. Madem kalktık, çıkıp dolanalım istersen...” demiş.

Küçük balık, “Hayır anne, ben artık dolanamam. Buradan gitmem lazım,” diye cevap vermiş.

“İlle de gidecek misin?” demiş annesi.

Küçük balık, “Evet anne, gitmeliyim,” diye yanıt vermiş.

“Gidip derenin sonunu görmek istiyorum. Biliyor musun anne, aylardır derenin nerede son bulunduğunu düşünüyorum ve işin içinden çıkamıyorum. Dün gece gözümü bile kırpmadım ve sürekli bunu düşündüm. Sonunda gidip derenin bittiği yeri bulmaya karar verdim. Başka

yerlerde neler olup bittiğini bilmek istiyorum,” demiş.

Annesi gülmüş. “Çocukken benim de aklıma böyle şeyler gelirdi. Bak canım, derenin başı sonu olmaz. İşte hepsi gördüğün kadar! Dere sürekli akar ve hiçbir yere varmaz.”

“Ama güzel annem, her şeyin bir sonu olmaz mı? Gece sona erer, gün sona erer; hafta, ay, yıl, hepsi biter.”

Annesi onun sözünü kesmiş. “Bu koca koca lafları bırak artık! Kalk dolaşmaya gidelim! Şimdi konuşma değil, gezinti zamanı!”

“Hayır, anne. Bu gezmeler yordu beni. Yola koyulup başka yerlerde neler olduğunu görmeye gideceğim. Küçük balığına bunları birinin öğrettiğini sanıyorsun belki ama yanılıyorsun, uzun süredir düşünüyorum ben bunları. Başkalarından öğrendiğim şeyler de yok değil. Mesela pek çok balık yaşlandığında hayatını boşa geçirdiğinden şikâyet ediyor. Sürekli sızlanıp söyleniyor ve her şeyden dert yanıyorlar. Hayat yaşanana kadar bir karış yerde gidip gelmekten mi ibaret sahiden, yoksa bu dünyada başka türlü yaşamak da mümkün mü? Bunu öğrenmek istiyorum.”

Küçük Kara Balık’ın sözü bittiğinde annesi, “Yavrum! Aklını mı oynattın sen? Tutturmuşsun